

України в процесі запровадження Стратегії кібербезпеки України.

Бібліографічні посилання

1. Президент утвердил нову Стратегию кибербезопасности Украины. URL: <https://www.ukrinform.ru/rubric-politics/3304776-prezident-utverdil-novuu-strategiu-kiberbezopasnosti-ukrainy.html>
2. Steven Gottlieb and Shel Arenberg (1992). Crime Analysis: From Concept to Reality. Retrieved from: URL: <https://www.ojp.gov/pdffiles1/Digitization/137374NCJRS.pdf>
3. Дороганов Е. А., Рудой К. М. Система безопасной передачи информации транспортными каналами связи мобильных станций. *Кібербезпека в сучасному світі: актуальні виклики* : Всеукр. науково-практ. конф. (29 листопада 2019 р., НУ «Одеська юридична академія»). Одеса, 2019. С. 119–121.

Голубєва Д. В.,
курсантка 2-го курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Науковий керівник – Прокопов С. О.,
старший викладач кафедри
економічної та інформаційної безпеки
*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

«ГРУПИ СМЕРТІ»: ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Під впливом глобалізації інтернет і активний розвиток інформаційних технологій сьогодні є невід'ємною складовою сучасного суспільства, зокрема покоління Z. Життя юнаків та підлітків у XXI столітті постійно супроводжується використанням мережі «Інтернет» під час навчання чи на дозвіллі. Незважаючи на позитивну результативність, у технологічному прогресі також наявні й негативні наслідки. Новостворені проблеми, викликані інформатизацією суспільства, потребують їх глибокого вивчення та дослідження, пошуку шляхів їх усунення і правового регулювання.

Останнім часом в Україні доволі актуальною і гострою поставала проблема розвитку та діяльності так званих «груп смерті» – спільнот в соціальних мережах, що мають на меті під видом гри вплинути на психіку малолітньої дитини чи підлітка та довести її до вчинення самогубства. Найвідомішими є такі «смертельні ігри», як: «Синій кит» (різновиди його назв – «Тихий дім», «Море китів», «F57»), «Червона сова», «Біжи або помри» та інші. Пік їхньої популярності припав на кінець 2016 – початок 2017 років,

що в той час утворило моду на «кіберсуїцид». Як можна дізнатися зі ЗМІ, «групи смерті» беруть свій початок із Росії, а тому головним середовищем діяльності цих груп була соціальна мережа «Вконтакте», де також навіть створювались пабліки, тематика яких була сторінки померлих людей, зокрема тих, які покінчили з життям самотійно (від «смертельних ігор» у тому числі).

У лютому 2018 року було ухвалено Закон України «Про внесення зміни до статті 120 Кримінального кодексу України щодо встановлення кримінальної відповідальності за сприяння вчиненню самогубства»: у диспозиції статті йдеться про встановлення відповідальності не лише за доведення особи до самогубства або до замаху на нього, а й за схиляння та сприяння його вчинення [1].

Станом на 25 квітня 2017 року українська кіберполіція виявила 926 «груп смерті», 600 з яких – піддалися блокуванню. Крім того, органами поліції було відкрито приблизно 35 кримінальних проваджень і попереджено більше 10 випадків суїциду серед неповнолітніх, з яких встановлено 4 факти самогубства, що були безпосередньо пов'язані з квестами «смертельних ігор». За статистичними даними, кількість «записів», що ідентифікувалися як зареєстровані на території України, становила 34 970 [2].

Певною мірою діяльність таких груп є формою кіберзлочину. Більша кількість постраждалих від кіберзлочинців не повідомляє про це правоохоронним органам, залишаючи такі злочини латентними. Причинами цього постають необізнаність громадян щодо механізму повідомлення такої інформації, люди ніби соромляться того, що вони стали жертвами кіберзлочинців, корпорації переймаються про свою репутацію. Але найголовнішою причиною замовчування таких випадків є сумніви щодо можливостей правоохоронних органів, що, насправді, є виправданим, адже традиційні методи розслідування злочинів у технологічній сфері швидко застарівають у зв'язку з її стрімким розвитком [3].

Кіберзлочини належать до злочинів високого інтелектуального рівня, а тому для ефективності стратегії боротьби з ними необхідна методологічна та науково-технічна підготовленість фахівців [3]. Зараз в оперативних підрозділах кіберполіції Національної поліції України відбуваються численні дослідження вищезгаданих явищ, впроваджуються новітні методики викриття таких злочинів та заходи щодо їх застереженню, а також створюється і активно доповнюється і по цей час відповідна законодавча база у вигляді Закону України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» від 5 жовтня 2017 року.

Бібліографічні посилання

1. Лубенець І. Г., Толочко Г. В. Особливості вітчизняного та іноземного законодавства щодо відповідальності за доведення до самогубства. URL : http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/15220/1/%D0%97%D0%91%D0%A0%D0%9D%D0%98%D0%9A_2019_p107-109.pdf.

2. Лугіна Н. А., Ошийко М. А. «Групи смерті» в Україні: їх сутність та перспективи запобігання. *Журнал східноєвропейського права*. 2020. № 73. С. 85–90. URL: http://ir.nusta.edu.ua/bitstream/123456789/4757/1/4510_IR.pdf.
3. Неня О. В. Проблеми та перспективи розслідування кіберзлочинів. URL: https://web.mvs.gov.ua/files/pdf/Zbirka_Den_Nauky_2018.pdf#page=121.
4. Про основні засади забезпечення кібербезпеки України : Закон України від 5 жовтня 2017 року № 2163-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2017. № 45. Ст. 403. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19#Text>.

Добош В. В., курсант 3-го курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів стратегічних розслідувань
Науковий керівник – Неклеса О. В., викладач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

У сучасному світі фінансовій безпеці повинна приділятися особлива увага, оскільки її значенням для економіки держави не треба нехтувати. Необхідно зазначити, що будь-які проблеми, що тим чи іншим шляхом торкаються фінансової безпеки, безпосередньо впливають й на економічну безпеку держави загалом.

Необхідно розуміти, що всі аспекти національної безпеки так чи інакше однаково пов'язані з її фінансовою безпекою. Яскравим підтвердженням цього висловлювання може стати так звана ланцюгова реакція. У разі відсутності фінансів це призведе до нестачі коштів на різні сфери життя – економічну, соціальну та інші, що зі свого боку призведе до загрози національній безпеці [1].

Тож розуміємо, що на сьогодні ми повинні використовувати такі шляхи вдосконалення фінансової безпеки України, як: встановлення меж іноземної участі в капіталі вітчизняних організацій; галузеві обмеження; заходи щодо компаній, що здійснюють обмежувальну ділову політику, що спотворює умови конкуренції; вимоги у сфері виробництва, використання місцевих компонентів, передачі технологій тощо; розробка дієвих систем контролю залучення і використання коштів іноземних запозичень [2].

Своєрідним відображенням безпеки фінансової системи країни як сукупності видів фінансових відносин є індекс фінансового стресу в країні, динаміку змін якого варто відстежувати, намагаючись прогнозувати